

**Nieuwsbrief november 2016
Jaargang 14 - nr.149**

Verjaardagen in december

03-12: Gerard Nijholt
15-12: Siska Kronemeijer
20-12: Anky van Burgsteden
27-12: Ineke Drenth

FEESTMAAND

**WEL TOF
DAT DIE
GOEDE VOORNEMENS
PAS NA
DECEMBER KOMEN**

Loesje

Postbus 1045 6801 BA Arnhem www.loesje.nl

Nieuws van de PV

Als PV bestuur kijken wij terug op een geslaagde feestavond. We hebben in de Schutterij van Sherwood op zaterdag 5 november jl. kennis mogen maken met verschillende wapentuig, zoals kruisbogen, handbogen, buksen en pistolen. Met aansluitend een heerlijk grill- en ijsbuffet. Andries bleek de beste schutter van de avond te zijn.

Op vrijdag 20 januari a.s. houden wij voor alle PV-leden een nieuwjaarsborrel.

Locatie: Café Le Coq, Boerestreek 21 te Appelscha

Tijd: 20.30 uur tot 00.00 uur

Opgave kan via a.werkman@taxikort.nl of de aanmeldingslijst in de kantine. Graag voor 14 januari 2017.

Ab - Anita – Jelle

14-12-2016

Aandachtig leven.

In niet mis te verstane woorden had hij het me per e-mail duidelijk gemaakt. Van alles was er mis gegaan met de taxiritten van zijn zoon. Het begon met het bestemmingsadres. Dat hadden we niet goed genoteerd. Genoegzaam werd dat duidelijk toen we voorstonden. Na telefonisch contact kregen we het juiste adres, maar konden we deze niet vinden. En als kers op de taart, of meer als kater na een mislukt feest, hadden we het adres voor de retourrit niet gecorrigeerd. Opnieuw stond een van ons voor op het verkeerde adres. Of er wel eens iets goed gaat bij ons, vroeg deze man zich af. Tja, gelukkig wel. En of er wel eens iets mis gaat bij ons? Nou, minder gelukkig misschien, maar ook zeker wel. Soms lijken we met elkaar net mensen. De betreffende meneer kon er echter weinig begrip voor opbrengen. Telefonisch heb ik uitgebreid contact met hem gehad. Excuses aangeboden en begrip getoond. Begrip voor zijn ongenoegen. Begrip voor zijn bezorgdheid. En begrip voor zijn onbegrip. Het werd er niet minder van. Het werkte neutraliserend. Ongenoegen en onbegrip maakten tot mijn genoegen zelfs plaats voor een beetje begrip. En ik bemerkte nog iets. Het waren niet zozeer onze vergissingen of fouten waar hij mee zat. Wat hem het meest dwars zat was het feit dat we hem niet echt kenden. Geruime tijd rijden wij zijn zoon al en evenzo geruime tijd heeft hij daarover dan contact met ons. En toch moest hij telkens weer het verhaal doen. Gingen er bij ons geen belletjes rinkelen, laat staan dat wij een adres wisten. Meneer werd door ons niet herkend en, waarschijnlijk vervelender, voelde zich niet gekend. Hoorde er niet bij.

Een paar weken geleden las ik dat het jubileumjaar van het protestantisme is begonnen. Bijna 500 jaar geleden begon de Reformatie met het vastspijkeren van 95 proteststellingen tegen de Katholieke leer op de deur van de slotkerk in het Duitse Wittenberg. Maarten Luther was de handige klusser. Bij deze berichtgeving was een soort test gevoegd. Een test waarmee je aan de weet zou komen op welke bekende persoon je in geestelijk of spiritueel opzicht het meest lijkt. Normaalgesproken sla ik dit soort (on)zin meteen over. Maar ik werd nu toch verleid. Het was niet normaal gesproken dus. Of misschien was het de afzender die het verschil maakte. Hoe dan ook, die test heb ik gedaan. 30 vragen heb ik beantwoord. Uit nieuwsgierigheid. En de uitkomst? Voor mij totaal onverwacht blijkt ik in geestelijk opzicht te lijken op Alida Bosshardt, Jullie kennen haar vast, onze majoor van het Leger des Heils. Met een flinke portie nieuwsgierigheid, maar een nog grotere portie ongeloof las ik de verdere conclusie van de test. Net als de majoor houdt ik volgens de testgeleerden niet van fratsen en opsmuk. Ik ben van het type 'doe maar gewoon, dan doe je meer dan gek genoeg'. Ik doe wat mijn hart me ingeeft en weet met mijn ontwapenende stijl grenzen te verleggen en mensen te verbinden. Een beetje geraakt voelde ik me wel en met beduidend minder scepsis las ik verder over het leven van de majoor. Ze wilde graag in de verpleging, maar dat lukte niet, omdat ze zeer slechtziend was aan een oog.....

Zo, het vakje was geplaatst, de stempel gezet. Ik had erkenning, hoorde ergens bij.

Was dat misschien waarom ik me had laten verleiden?

Vorige week bezocht ik een lezing van Peter van Uhm. Jullie weten het vast. Ook dhr. van Uhm was officier in het leger. Een ander leger weliswaar. Als Commandant der Strijdkrachten was hij de hoogste officier. Op zijn eerste werkdag in deze verantwoordelijke functie verloor hij zijn 23-jarige zoon op een missie in Uruzgan. Een heel andere strijd dan hij gewend was te voeren volgde. Gewapend met wat het leven hem heeft geleerd en sprekend vanuit zijn hart, wist hij me te raken met zijn verhalen over waarden als respect en vertrouwen. Inmiddels is hij met pensioen. En ook over zijn huidige bezigheden heeft hij ons verteld. Zijn bezigheden na het leger. Bezigheden die bestaan uit het opvoeden van puppies voor de Stichting Hulphond. Hondjes die mensen met een beperking of een ziekte helpen functioneren en zo kwaliteit toevoegen aan hun leven.

Een voorbeeld? Een mevrouw met epilepsie waarbij de hond een uur van tevoren aangeeft dat er een aanval aankomt. Ze kan dan maatregelen treffen en zich er op voorbereiden, zodat het haar in de meest vervelende situaties niet overvalt met alle extra risico's van dien. Iets waartoe de medische wetenschap overigens niet bij machte is. Met geavanceerde meetapparatuur en elektroden kan de wetenschap maximaal een aantal minuten vooraf een aanval registreren. En de hond? Hij heeft nog geen aanval gemist! Ik begreep wat hij bedoelde met het toevoegen van kwaliteit aan leven.

Maar zo was er ook een hond die na een aantal weken bij zijn nieuwe baasje zijn taak volledig verzaakte. Hij functioneerde totaal niet en deed niet meer wat hij moest doen. Wat bleek? De hond was fysiek ingesteld en had grote behoefte aan contact. Kon er niet zonder. Fysiek contact dat het baasje hem niet kon geven. Zij zat in een rolstoel en was totaal verlamd. Er is toen een voorziening gemaakt waardoor de hond bij haar op een tafel kon liggen en zij haar hoofd op zijn lichaam kon leggen. De hond werd weer helemaal de oude en gaf haar de hulp die ze nodig had. Aandacht, erkenning, erbij horen.

Bij dit verhaal moest ik denken aan onze hond. Als ik thuis ben komt hij zeer regelmatig even bij me. Dan wroet hij met zijn dikke natte neus tegen mijn armen of mijn handen. Alles wat ik dan moet doen is even aandacht geven. Even wat woorden en bij voorkeur aaien. Dan is het weer klaar.

Ik weet niet of hij het in de gaten heeft, maar zo helpen we elkaar. Met aandacht.

Het is waar. Alles wat aandacht krijgt groeit.

Verder nog.

Openbaar Vervoer. Vanaf afgelopen zondag 11-12-2016 is de nieuwe dienstregeling voor het OV ingegaan en hebben we in Zuidoost Friesland ook een nieuwe vervoerder. Voor de komende jaren zal Arriva hier het OV weer verzorgen. Zoals eerder aangegeven kan een bescheiden deeltje van dat vervoer worden uitgevoerd met klein(er) materieel en mogen wij dat doen in onze regio. Er zijn (helaas) geen vaste lijnen bij Het betreft allemaal vraagafhankelijk werk en onderscheidt zich in 2 soorten, de opstapper en de belbus.

Opstapper

Dit is een dienst waarmee kleinere dorpen waar geen of nauwelijks OV is toch nog worden bediend. Mensen moeten hiervoor minimaal 1,5 uur van tevoren bellen en het kost 2,50 per persoon per rit. Dit wordt in de auto afgerekend met de chauffeur.

Deze dienst was er ook al en dit blijft dus zoals het was.

Belbus

Dit zijn reguliere OV lijnen die in de daluren voor ons zijn. Zoals gezegd alleen maar als passagiers hebben gebeld. De aanvragen hiervoor komen binnen bij Kijlstra in Drachten. Mensen moeten hiervoor minimaal 1 uur van tevoren bellen en hoeven niets af te rekenen. Men reist met een OV chipkaart.

Puntsgewijs over deze belbus nog het volgende:

We hoeven alleen het traject van de lijn te rijden dat geboekt wordt. Als er bijv. door 1 persoon geboekt wordt van Veenhuizen naar Assen, hoeven we niet exact de lijn daartussen te rijden. De tussenliggende haltes hoeven dus niet persé aangedaan te worden. Hier is immers toch niet voor gereserveerd.

Wel moeten we de tijden van de dienstregeling volgen. Hier zit geen marge in zoals bij het WMO vervoer. Bij ritten bijv. naar een station kan er sprake zijn van een overstap of aansluiting. Op tijd rijden is dan dus belangrijk.

De belbus mag gecombineerd worden met ander collectief vervoer, rekening houdend met bovenstaande.

Door Arriva worden er 2 mobiele OV chipkaart readers beschikbaar gesteld voor het lezen een afwaarderen van deze kaarten. We hebben deze echter nog niet ontvangen en kunnen de chipkaarten op dit moment dus nog niet uitlezen.

Het gaat om de volgende lijnen:

Belbus 14	Oosterwolde – Assen
Belbus 17	Oosterwolde – Wolvega (via Makkinga)
Belbus 84	Heerenveen – Assen (via Drachten, Haulerwijk)
Belbus 116	Oosterwolde – Wolvega

De ritten komen ook met bovenstaande omschrijving als ritopdracht in de BCT. Het is dus duidelijk dat het om een OV belbus gaat.

De belbus kan alleen worden gereserveerd in de daluren. Dat is in de avonduren, weekenden, feestdagen en ook schoolvakanties.

Het zal de eerste tijd voor iedereen even wennen zijn. Vooral het vinden van de haltes is misschien lastig. Zo is een haltenaam niet altijd hetzelfde als de straat waar deze aan staat. De halte 'Generaal van de Boschweg' in Veenhuizen bijvoorbeeld ligt aan de Hoofdweg in Veenhuizen (doorgaand) ter hoogte van de Generaal van de Boschweg. Daarbij over het station in Assen alvast het volgende. Men is hier bezig met een verbouwing. Er zijn daar een heel aantal busplaatsen op rij en i.v.m. die verbouwing zijn deze niet lijngebonden. We kunnen dus overal gaan staan. De reizigers staan daardoor echter ook niet per lijn bij een halte of bus. Juist omdat onze auto's niet herkenbaar zijn per lijnnummer kan het dus zijn dat we enige moeite moeten doen om 'onze' passagier te vinden.

Kerstbijeenkomst. Uitgenodigd had ik jullie al voor onze Kerstbijeenkomst op vrijdag a.s. 16-12-2016 om 20:00 uur. De plaats waar we elkaar graag treffen is net als vorig jaar Groepsaccomodatie De Vrije Vogel aan de Kloosterweg 3 in Elsloo. Graag tot vrijdag!

Tot volgende maand.
Zelfde plaats.
Zelfde tijd.
Ale

